

การเรียนการสอนเชิงรุกเพื่อพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของ
นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ศิริยาพร ปรีชา

สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

ajsiriyaporn@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประยุกต์รูปแบบการเรียนการสอนเชิงรุกในการพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และศึกษาผลการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษา ข้อมูลการวิจัยได้จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 24 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 21 คน ซึ่งมาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเป็นนักศึกษาที่อยู่ในระหว่างการทำงานวิจัยทางด้านสารสนเทศศาสตร์ โดยใช้แบบสอบถามและแบบทดสอบก่อนและหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงรุก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ส่วนสถิติเชิงอนุมานเพื่อทดสอบความแตกต่างของตัวแปรใช้ ค่าคะแนนที (t-test) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนเชิงรุกในการพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เน้นสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการลอกเลียนทางวิชาการด้วยการฝึกปฏิบัติเขียนเชิงวิชาการ เขียนอ้างอิงในเนื้อหา และเขียนบรรณานุกรม ร่วมกับการอภิปรายกรณีศึกษาต่าง ๆ ที่นักศึกษาสนใจ ซึ่งพบว่านักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงรุก มีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกับนักศึกษาที่สอนตามปกติ และภายหลังการพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการ 9 สัปดาห์ นักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังทดลองแตกต่างกับก่อนทดลอง การวิจัยในครั้งนี้มีข้อค้นพบคือ การพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการจะต้องดำเนินการอย่างจริงจัง กล่าวคือ นอกจากการให้ความรู้เรื่องการลอกเลียนทางวิชาการที่ถูกต้องแล้ว จะต้องสร้างความเข้าใจแก่ผู้เรียนด้วย ซึ่งเกิดจากการฝึกปฏิบัติโดยมีผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ให้คำแนะนำ

คำสำคัญ: การเรียนรู้เชิงรุก รูปแบบการเรียนการสอน การลอกเลียนทางวิชาการ

Active Learning for Development of Plagiarism Understanding of Undergraduate Students of Information Management, Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

Siriyaporn Preecha

*Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University,
Nakhon Si Thammarat 80280, Thailand*

ajsiriyaporn@gmail.com

Abstract

This research is applied to form a teaching proactive in developing an understanding of the student's academic plagiarism of Undergraduate Students of Information Management, Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University. Research data from a sample of 45 people, divided into an experimental group and a control group of 24 people, 21 people. The sample of students who are doing research in information science. Questionnaires and tests pre and post using a proactive teaching. The statistics used in this study consisted of descriptive statistics include percentage and average. The inferential statistics to test different variants of the T-score (t-test) with the program SPSS for Windows.

The results showed that active learning model for development of plagiarism understanding of undergraduate students. This model focuses on the correct understanding about academic plagiarism. Including the practice of academic writing. Writing citations and bibliographies. In conjunction with the discussion of case studies on academic plagiarism. The results showed that Students are developing an understanding of academic plagiarism. The teaching style is a proactive, mean that different to teach normal students. After nine weeks, students develop the experimental group had an average score after the first trial were different. The findings of this research is to develop an understanding of academic plagiarism to be taken seriously, that is, besides providing knowledge about plagiarism, academic valid. Must be understood by the learner. As a result of practicing with experts who provide advice.

Keywords: Active Learning, Plagiarism

บทนำ

สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งในภาครัฐและเอกชนต่างก็มุ่งเน้นที่จะพัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการเพื่อตอบสนองความต้องการและนโยบายของแต่ละสถาบัน โดยมุ่งสร้างให้ผู้เรียนที่มีทักษะในการค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ และนำเสนอความรู้ในเชิงวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งต้องเป็นผู้ที่มีคุณธรรมและจริยธรรมทางวิชาการ ซึ่งเป็นประเด็นที่หลายสถาบันทางการศึกษาให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง แต่เนื่องจากปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสารสนเทศจากแหล่งต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ดังจะเห็นได้จากการจัดเก็บเนื้อหาสารสนเทศในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ไม่ว่าจะเป็นสารสนเทศบนอินเทอร์เน็ต หรือฐานข้อมูลฉบับเต็ม หนังสือ วารสาร ที่ห้องสมุดบอกรับ ต่างเอื้ออำนวยให้ผู้ใช้ในการจัดเก็บและคัดลอกไปใช้งานได้อย่างสะดวก ทำให้การสร้างผลงานทางวิชาการของนักศึกษาขาดการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล หรือนำสารสนเทศมาเรียบเรียงใหม่ แต่จะนำเสนอในรูปแบบการตัดต่อข้อความและปราศจากข้อมูลการอ้างที่มาของสารสนเทศ ซึ่งเรียกว่า การลอกเลียนทางวิชาการ

การลอกเลียนทางวิชาการ เป็นกระบวนการที่บุคคลทำการคัดลอกผลงานของผู้อื่น จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั้งข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์หรือข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต แล้วนำเสนอว่าผลงานดังกล่าวเป็นของตนเอง กล่าวคือปล่อยให้ผู้อื่นเข้าใจว่าผลงานดังกล่าวนี้เป็นผลงานของตน (กัญญา บุญเกียรติ, 2554) ประเด็นสำคัญที่สุดของการลอกเลียนทางวิชาการ คือเจตนาของผู้ลอกเลียน การลอกเลียนทางวิชาการที่เกิดขึ้นมักทำการลอกหรือลอกเลียนผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเองทั้งที่จงใจและไม่ได้ตั้งใจซึ่งมาจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนงานทางวิชาการที่ต้องการการลอกเลียนทางวิชาการหรือการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเองเป็นความผิดที่ร้ายแรงต่อวงวิชาการที่มีโทษถึงกับการให้ออกหรือเรียกปริญญาบัตรคืน ดังที่มีตัวอย่างกรณีของนักศึกษาปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ที่ทำการคัดลอกผลงานการวิจัยของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง จนทำให้สภามหาวิทยาลัยได้ทำการเพิกถอน และเรียกคืนปริญญาคุณนิพนธ์ (ไทยพับลิก้า, 2555) หรือศาสตราจารย์ท่านหนึ่งในมหาวิทยาลัยในรัฐโคโลราโด มีความผิดลอกเลียนทางวิชาการในงานวิจัย และถูกให้ออกจากมหาวิทยาลัย เนื่องจากเป็นพฤติกรรมที่ส่งผลให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันการศึกษา และผิดจริยธรรมทางวิชาการ ที่ผู้กระทำผิดจะต้องถูกดำเนินทางวิชาการ หรือการลงโทษโดยสถาบันที่สังกัด (Wesson *et al.* 2006) หากพิจารณาตัวเลขรายงานผลการวิจัยในสหรัฐอเมริกา ซึ่งศึกษาโดย Irving Hexham (2005) พบว่า ประมาณร้อยละ 70 ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งได้กระทำการที่เข้าข่ายการคัดลอกผลงานวิชาการ นอกจากนั้น Hexham (2005) พบว่าประมาณร้อยละ 10-15 ของสารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์สาขามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ มีข้อความที่ชี้ว่าเข้าข่ายการคัดลอก ซึ่งข้อมูลดังกล่าวถือว่าเป็นตัวเลขที่บุคคลในวงการวิชาการควรเล็งเห็นความวิกฤตนี้เป็นอย่างยิ่ง

ดังนั้นหลายสถาบันด้านวิชาการไม่ว่าจะเป็นทางการศึกษาหรือทางการวิจัยก็ตาม ต่างก็เล็งเห็นประเด็นปัญหาดังกล่าว จึงจะเห็นได้ว่า หลายสถาบันด้านวิชาการมีการสร้างการตระหนักรู้ถึงจริยธรรมในการเขียนผลงานทางวิชาการ ล้วนแต่หาวิธีการที่จะป้องกันมิให้เกิดการลอกเลียนทางวิชาการได้ มีข้อกำหนดการป้องกัน และส่งเสริมให้หน่วยงานต่าง ๆ ตระหนักรู้ถึงจริยธรรมทางวิชาการ และการให้เกียรติต่อเจ้าของผลงานเดิม อาทิ การกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัย เป็นระบบการจัดการเพื่อกำกับดูแลและป้องกันการลอกเลียนทางวิชาการที่จะเกิดขึ้นในสถาบัน รวมทั้งการจัดการประชุมอภิปราย รายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับ คุณธรรมและจริยธรรมทางวิชาการ และมีห้องสมุดทำหน้าที่เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการลอกเลียนทางวิชาการและการป้องกันการลอกเลียนทางวิชาการ หรือบางมหาวิทยาลัยจะนิยมใช้โปรแกรมตรวจสอบการลอกเลียนทางวิชาการ ซึ่งสามารถช่วยให้อาจารย์ นักวิจัย รวมถึงนักวิชาการ ตรวจสอบผลงานได้ด้วยตนเอง อาทิ โปรแกรม Turnitin, Plagiarism-Detector, Daja Vu, eTBLAST, และ WCopyfind เป็นต้น ประเทศไทยได้มีการพัฒนาโปรแกรมที่มีลักษณะคล้ายกัน เช่น โปรแกรมอักขราวิสุทธิ์ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และโปรแกรม Copy Cat (Anti-Kobpae) ของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ร่วมกับ ศูนย์ความรู้เฉพาะด้านวิศวกรรมความรู้และวิศวกรรมภาษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นต้น

อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะมีความพยายามดำเนินการในการป้องกันหรือตรวจสอบการลอกเลียนทางวิชาการ แต่จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้ศึกษาถึงพฤติกรรมการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษา พบว่าพฤติกรรมการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษามีแนวโน้มที่มีการลอกเลียนเพิ่มขึ้นทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ ดังเช่น จากงานวิจัยของ McCabe (2005) พบว่า ร้อยละ 50 ของนักศึกษามีพฤติกรรมผิดจริยธรรมวิชาการ ทางด้านงานวิจัยของ Pérez-Peña (2012) และ Rothschild (2012) ก็ได้ค้นพบว่า มีการลอกเลียนรายงานเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีการขยายพฤติกรรมผิดจริยธรรมอย่างกว้างขวางทั้งในระดับผู้สอนและนักศึกษา สำหรับในประเทศไทย เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ และคนอื่น ๆ (2548) ได้ศึกษาสภาพปัญหาการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา สาขาบริหารการศึกษา ได้ทำการสุ่มตัวอย่างวิทยานิพนธ์ 70 เล่ม พบว่ามีการคัดลอกจากสถาบันเดียวกัน และต่างสถาบัน โดยมีการคัดลอกเป็นบางส่วน หรือ ทั้งฉบับ มีการใช้แบบสอบถามเดียวกันและได้ผลการศึกษาและอภิปรายผลเดียวกัน อีกทั้งการอ้างอิงข้อมูลไม่ลึกซึ้งเพียงพอ ทำให้งานวิจัยไม่มีคุณภาพ และไม่แสดงถึงองค์ความรู้ใหม่ในแต่ละงาน ซึ่งเสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ และคนอื่น ๆ (2548) ได้สรุปว่าพฤติกรรมเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงปัญหาต่อการสร้างองค์ความรู้ของประเทศและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับประสบการณ์สอนของผู้วิจัยที่พบว่า พฤติกรรมของนักศึกษามีลักษณะการลอกเลียนทางวิชาการทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจและมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นประเด็นที่ควรทำการศึกษาเพื่อหาแนวทางในการจัดการไม่ว่าจะเป็นการป้องกันและแก้ไขโดยเร่งด่วน หากปล่อยทิ้งไว้อาจส่งผลร้ายแรงในเชิงวิชาการ เนื่องจากเป็นพฤติกรรมที่ผิดจริยธรรมทางวิชาการและส่งผลให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันการศึกษา ตลอดจนส่งผลเสียต่อผู้กระทำผิดเอง จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการลอกเลียนทางวิชาการ สรุปได้ว่า การกระทำความผิดที่เข้าข่ายการลอกเลียนทางวิชาการ แบ่งได้ 2 ลักษณะ คือตั้งใจและไม่ตั้งใจ ซึ่งประการหลังนั้น พบว่า เกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับการเขียนงานทางวิชาการ โดยเฉพาะทักษะการเขียนเชิงวิชาการ การเขียนอ้างอิงทั้งในเนื้อหาและบรรณานุกรม เนื่องจากการกระทำความผิดที่เข้าข่ายการลอกเลียนทางวิชาการมีหลายรูปแบบและซับซ้อนยากต่อการเข้าใจได้ ส่งผลให้ผู้กระทำความผิดเข้าใจอย่างไม่ถูกต้องและเป็นการลอกเลียนทางวิชาการโดยไม่ตั้งใจ (Dawson and Overfield, 2006; Yeo, 2007; Hochstein, *et al.* 2008) ซึ่งในกลุ่มผู้กระทำการลอกเลียนทางวิชาการโดยไม่ตั้งใจนี้ จึงควรได้รับการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องอย่างเร่งด่วน รวมทั้งการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการ การเขียนอ้างอิงทั้งในเนื้อหาและบรรณานุกรม กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องฝึกคิดวิเคราะห์กรณีการลอกเลียนรูปแบบต่าง ๆ ประกอบกับการลงมือปฏิบัติเขียนเชิงวิชาการ โดยใช้ฐานความรู้ความเข้าใจที่ได้รับไปอย่างถูกต้อง

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ ความรู้ความเข้าใจที่มีต่อการลอกเลียนทางวิชาการในระดับอุดมศึกษาของ Maxwell *et al.* (2008, 30) พบว่าการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการลอกเลียนทางวิชาการที่ถูกต้องเป็นตัวแปรสำคัญที่กำหนดพฤติกรรมของผู้กระทำการลอกเลียนทางวิชาการ ดังนั้น การที่ผู้ลอกเลียนวรรณกรรมมีการรับรู้ มีความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องจะช่วยลดพฤติกรรมการลอกเลียนทางวิชาการได้ อีกทั้งในกลุ่มของผู้ที่มีระดับความเข้าใจในการลอกเลียนทางวิชาการที่สูงกว่าจะมีความสัมพันธ์ต่อการเกิดเหตุการณ์ของการลอกเลียนทางวิชาการที่น้อยกว่ากลุ่มของผู้ที่มีระดับความเข้าใจในการลอกเลียนทางวิชาการที่ต่ำ จะเห็นได้ว่าการสร้างการรับรู้ การให้ความรู้จนเกิดความเข้าใจที่เกิดจากการฝึกปฏิบัติมีความสำคัญต่อพฤติกรรมการลอกเลียนทางวิชาการ เช่นเดียวกับผลการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีบนพื้นฐานผลการวิจัยสำรวจและการวิเคราะห์เอกสารของวิไลวรรณ ศรีสงคราม (2554, 196) พบว่านักศึกษากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจการลอกเลียนทางวิชาการมีคะแนนความรู้ความเข้าใจโดยรวมสูงกว่านักศึกษาที่สอนตามรูปแบบปกติ จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดและฝึกปฏิบัตินั้น ทำให้ค้นพบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนลงมือกระทำด้วยตนเองหรือที่เรียกว่า Active Learning

การเรียนรู้ที่ผู้เรียนลงมือกระทำด้วยตนเอง เป็นกระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังหรืออ่านเพียงอย่างเดียว กล่าวคือเป็นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ การวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งเป็นการสะท้อนความคิดของตนเองให้ปรากฏออกมาได้ (มนตรี ศิริจันทร์ชื่น, 2554) ซึ่งแตกต่างจากวิธีการเรียนรู้ในระดับผิวเผิน ซึ่งเน้นการรับข้อมูลและจดจำข้อมูลเท่านั้น ผู้เรียนลักษณะนี้จะเป็นผู้เรียนที่เรียนรู้วิธีการเรียน (Learning How to Learn) เป็นผู้เรียนที่กระตือรือร้นและมีทักษะที่สามารถเลือกรับ ข้อมูล วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลได้อย่างมีระบบ (Suwannatthachote, 2555) เป็นการเน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ หรือสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นในตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อหรือกิจกรรม การเรียนรู้ที่มีครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้นโดยกระบวนการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าจากสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมายและนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความเป็นมาและปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนได้เล็งเห็นวิกฤตของปรากฏการณ์ดังกล่าว จึงใคร่มีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษา โดยมีคำถามการวิจัย 3 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นแรกคือ ความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เป็นอย่างไร ประเด็นต่อมาคือ รูปแบบการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชมีลักษณะเป็นอย่างไร และประเด็นสุดท้ายคือ ผลจากการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จากรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นเป็นอย่างไร โดยมุ่งไปที่กลุ่มนักศึกษาในสาขาวิชาของผู้สอนเป็นอันดับแรก ซึ่งหมายถึงนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประยุกต์รูปแบบการเรียนการสอนเชิงรุกในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
2. เพื่อประเมินผลการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จากรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental design) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 รวมทั้งสิ้นจำนวน 45 คน ซึ่งเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยเป็นนักศึกษาที่อยู่ในระหว่างการทำงานวิจัยทางด้านสารสนเทศศาสตร์
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน โดยส่วนที่ 1 ได้แก่ การทำความเข้าใจผู้เรียนโดยใช้แบบสอบถามและแบบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องลอกเลียนทางวิชาการก่อนทดลอง (Pretest) และหลังทดลอง (Posttest) ส่วนที่ 2 ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมร่วมกับการอภิปรายกลุ่มย่อยจากกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกโดยใช้กรณีศึกษาในชั้นเรียน
3. วิธีรวบรวมข้อมูล ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูล 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการ ซึ่งได้จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการตามรูปแบบดังกล่าว ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รูปแบบการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการ

ชั่วโมง	เนื้อหาการสอน	เป้าหมายการเรียนรู้	กิจกรรม	การประเมินผล
3	- สอบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่อง การลอกเลียนทางวิชาการ		- การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)	- แบบวัดความรู้ความ เข้าใจเรื่องลอกเลียนทาง วิชาการ
6	- ความรู้เกี่ยวกับการลอกเลียนทาง วิชาการ - ประเภท รูปแบบการลอกเลียน ทางวิชาการ - การอ่านและการเขียนงาน วิชาการ - การเขียนอ้างอิง - การเขียนบรรณานุกรม	- เพื่อให้ให้นักศึกษามีความรู้ และสามารถอธิบายความ แตกต่างของประเภทการ ลอกเลียนทางวิชาการ - เพื่อให้ให้นักศึกษาสามารถ เขียนรายงานการวิจัยและ เขียนอ้างอิงในเนื้อหาและ รายการบรรณานุกรมได้ ถูกต้อง	- ฝึกปฏิบัติเขียนเชิงวิชาการ และเขียนอ้างอิงในเนื้อหาและ รายการบรรณานุกรม	- แบบฝึกปฏิบัติ
3	- อธิบายและยกตัวอย่างกรณีต่างๆ ที่เป็นปัญหาการลอกเลียนทาง วิชาการ	- เพื่อให้เข้าใจปัญหาการ ลอกเลียนทางวิชาการ	- การอภิปราย ชักถามและ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	- แบบฝึกการเขียนเชิง วิชาการและเขียนอ้างอิงใน เนื้อหาและรายการ บรรณานุกรม
3	- สถานการณ์และกรณีศึกษาการ กระทำที่เข้าข่ายการลอกเลียนทาง วิชาการ	- เพื่อให้ให้นักศึกษาสามารถ อธิบายเกี่ยวกับกรณีศึกษา ต่าง ๆ พร้อมทั้งระบุประเภท ของการลอกเลียนทาง วิชาการและชี้แนะแนวทางที่ ถูกต้องได้	- การอภิปราย ชักถามและ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	
3	- สอบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่อง การลอกเลียนทางวิชาการ		- การทดสอบหลังเรียน (Posttest) - เขียนเค้าโครงงานวิจัย	- แบบวัดความรู้ความ เข้าใจเรื่องลอกเลียนทาง วิชาการ - ตรวจสอบการลอก เลียนทางวิชาการจากเค้า โครงงานวิจัย โดยใช้ โปรแกรมวิเคราะห์การ ลอกเลียนทางวิชาการ

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

ขั้นตอนที่ 3 หลังจากการสอนเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ (Active Learning) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการเขียนอ้างอิงในเนื้อหาและรายการบรรณานุกรม โดยกำหนดให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเขียนเค้าโครงงานวิจัย โดยส่งเป็นไฟล์เอกสารทางอีเมล และผู้วิจัยจะนำไฟล์งานไปทำการตรวจสอบ ค่าร้อยละของการลอกเลียนทางวิชาการโดยใช้โปรแกรมอักขราวิสุทธิ์

ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)

ขั้นตอนที่ 5 นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาเตรียมการเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีข้อมูล 2 ส่วน ได้แก่ 1) ข้อมูลจากการทดสอบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้งก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และ 2) แบบฝึกการเขียนเค้าโครงงานวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมอักขราวิสุทธิ์ เพื่อตรวจสอบการลอกเลียนทางวิชาการ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษารั้งนี้ มีวิธีการดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล SPSS

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนทดลอง (Pretest) และหลังทดลอง (Posttest) ใช้การวิเคราะห์ t-test แบบเป็นอิสระจากกัน (Independent t-test) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐาน

1.1 ข้อมูลการวิเคราะห์เกรดเฉลี่ยสะสมของผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม รายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

เกรดเฉลี่ยสะสม	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2.00	0	0.00	1	4.20
ตั้งแต่ 2.01 - 2.20	3	14.30	5	20.80
ตั้งแต่ 2.21 - 2.40	4	19.00	4	16.70
ตั้งแต่ 2.41 - 2.60	5	23.80	5	20.80
ตั้งแต่ 2.61 - 2.80	2	9.50	3	12.50
ตั้งแต่ 2.81 - 3.00	2	9.50	4	16.70
ตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป	5	23.80	2	8.30
รวม	21	100.00	24	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้เรียนในกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วงตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป จำนวน 5 คน (ร้อยละ 23.80) และในช่วงตั้งแต่ 2.41-2.60 จำนวน 5 คน (ร้อยละ 23.80) เช่นเดียวกันกับกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วงตั้งแต่ 2.41-2.60 จำนวน 5 คน (ร้อยละ 20.80) หากพิจารณาเกรดเฉลี่ยสะสมอ่อนที่สุดของทั้งสองกลุ่ม

พบว่า กลุ่มควบคุมที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอ่อนที่สุดในช่วงตั้งแต่ 2.01-2.20 จำนวน 3 คน (ร้อยละ 14.30) ส่วนกลุ่มทดลองที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอ่อนที่สุดเริ่มต่ำกว่า 2.00 จำนวน 1 คน (ร้อยละ 4.20)

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์เกี่ยวกับการลอกเลียนทางวิชาการ (Plagiarism) ของผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม รายละเอียดดังนี้

ผลการวิจัยเกี่ยวกับประสบการณ์การลอกเลียนทางวิชาการของกลุ่มควบคุม พบว่าส่วนใหญ่เคยได้ยินเคยได้ยินคำว่า "การลอกเลียนทางวิชาการ" หรือ "การโจรกรรมทางวิชาการ" หรือ "Plagiarism" มาก่อน จำนวน 17 คน (ร้อยละ 81.00) เคยเรียนหรืออบรมระยะสั้นเกี่ยวกับ "หลักการเขียนอ้างอิงในเนื้อหาและการเขียนรายการบรรณานุกรม" จำนวน 19 คน (ร้อยละ 90.50) และเมื่อให้ประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมเข้าข่ายการลอกเลียนทางวิชาการของตนเอง พบว่าส่วนใหญ่ประเมินตนเองว่ามีพฤติกรรมเข้าข่ายการลอกเลียนทางวิชาการอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 46.70) รองลงมาคือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 19.00) และประเมินว่าตนเองไม่มีพฤติกรรมเข้าข่ายการลอกเลียนทางวิชาการ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 33.30)

ผลการวิจัยเกี่ยวกับประสบการณ์การลอกเลียนทางวิชาการของกลุ่มทดลอง พบว่าส่วนใหญ่เคยได้ยินคำว่า "การลอกเลียนทางวิชาการ" หรือ "การโจรกรรมทางวิชาการ" หรือ "Plagiarism" มาก่อน จำนวน 21 คน (ร้อยละ 87.50) เคยเรียนหรืออบรมระยะสั้นเกี่ยวกับ "หลักการเขียนอ้างอิงในเนื้อหาและการเขียนรายการบรรณานุกรม" จำนวน 22 คน (ร้อยละ 91.70) และเมื่อให้ประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมเข้าข่ายการลอกเลียนทางวิชาการของตนเอง พบว่าส่วนใหญ่ประเมินตนเองว่ามีพฤติกรรมเข้าข่ายการลอกเลียนทางวิชาการอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 66.70) รองลงมาคือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 20.80) และประเมินว่าตนเองไม่มีพฤติกรรมเข้าข่ายการลอกเลียนทางวิชาการ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 12.50)

2. การประเมินผลการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จากรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

ตารางที่ 3 คะแนนการทดสอบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการก่อน (Pretest) และหลังการทดลอง (Posttest) ของกลุ่มควบคุม

รหัสแทนผู้เรียน กลุ่มควบคุม	คะแนนกลุ่มควบคุม (คะแนนเต็ม 24)		เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX)
	ก่อนการทดลอง (Pretest)	หลังการทดลอง (Posttest)	
A1	9	9	ตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป
A2	16	11	ตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป
A3	12	10	ตั้งแต่ 2.01 - 2.20
A4	9	10	ตั้งแต่ 2.01 - 2.20
A5	6	5	ตั้งแต่ 2.21 - 2.40
A6	12	14	ตั้งแต่ 2.41 - 2.60
A7	7	7	ตั้งแต่ 2.41 - 2.60
A8	10	11	ตั้งแต่ 2.81 - 3.00
A9	6	6	ตั้งแต่ 2.41 - 2.60
A10	12	13	ตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป

รหัสแทนผู้เรียน กลุ่มควบคุม	คะแนนกลุ่มควบคุม (คะแนนเต็ม 24)		เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX)
	ก่อนการทดลอง (Pretest)	หลังการทดลอง (Posttest)	
A11	15	15	ตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป
A12	12	10	ตั้งแต่ 2.41 - 2.60
A13	8	8	ตั้งแต่ 2.61 - 2.80
A14	8	8	ตั้งแต่ 2.61 - 2.80
A15	11	9	ตั้งแต่ 2.41 - 2.60
A16	8	8	ตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป
A17	10	10	ตั้งแต่ 2.21 - 2.40
A18	9	7	ตั้งแต่ 2.01 - 2.20
A19	10	5	ตั้งแต่ 2.21 - 2.40
A20	11	12	ตั้งแต่ 2.21 - 2.40
A21	15	15	ตั้งแต่ 2.81 - 3.00

จากตารางที่ 3 คะแนนการทดสอบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการก่อนการทดลอง (Pretest) ของกลุ่มควบคุม พบว่า คะแนนสูงสุดคือ 16 คะแนน คะแนนต่ำสุดคือ 6 คะแนน และคะแนนเฉลี่ย 10.29 คะแนน ส่วนคะแนนการทดสอบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการหลังการทดลอง (Posttest) ของกลุ่มควบคุม พบว่า คะแนนสูงสุดคือ 15 คะแนน คะแนนต่ำสุดคือ 5 คะแนน และคะแนนเฉลี่ย 9.66 คะแนน

ตารางที่ 4 คะแนนการทดสอบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการก่อน (Pretest) และหลังการทดลอง (Posttest) ของกลุ่มทดลอง

รหัสแทนผู้เรียน กลุ่มทดลอง	คะแนนกลุ่มทดลอง (คะแนนเต็ม 24)		เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX)
	ก่อนการทดลอง (Pretest)	หลังการทดลอง (Posttest)	
B1	13	13	ตั้งแต่ 2.21 - 2.40
B2	8	11	ตั้งแต่ 2.61 - 2.80
B3	11	12	ตั้งแต่ 2.41 - 2.60
B4	11	11	ตั้งแต่ 2.81 - 3.00
B5	6	9	ตั้งแต่ 2.21 - 2.40
B6	11	15	ตั้งแต่ 2.81 - 3.00
B7	5	10	ตั้งแต่ 2.61 - 2.80
B8	11	9	ตั้งแต่ 2.01 - 2.20
B9	11	8	ตั้งแต่ 2.81 - 3.00

รหัสแทนผู้เรียน กลุ่มทดลอง	คะแนนกลุ่มทดลอง (คะแนนเต็ม 24)		เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX)
	ก่อนการทดลอง (Pretest)	หลังการทดลอง (Posttest)	
B10	12	13	ตั้งแต่ 2.81 - 3.00
B11	10	11	ตั้งแต่ 2.01 - 2.20
B12	7	10	ตั้งแต่ 2.41 - 2.60
B13	10	13	ตั้งแต่ 2.41 - 2.60
B14	6	8	ตั้งแต่ 2.41 - 2.60
B15	11	10	ตั้งแต่ 2.21 - 2.40
B16	6	9	ตั้งแต่ 2.21 - 2.40
B17	7	8	ตั้งแต่ 2.01 - 2.20
B18	10	9	ตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป
B19	10	9	ตั้งแต่ 2.41 - 2.60
B20	6	10	ต่ำกว่า 2.00
B21	9	10	ตั้งแต่ 2.01 - 2.20
B22	9	7	ตั้งแต่ 2.01 - 2.20
B23	17	16	ตั้งแต่ 2.61 - 2.80
B24	11	9	ตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป

จากตารางที่ 4 คะแนนการทดสอบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการก่อนการทดลอง (Pretest) ของกลุ่มทดลอง พบว่าคะแนนสูงสุดคือ 17 คะแนน คะแนนต่ำสุดคือ 5 คะแนน และคะแนนเฉลี่ย 9.50 คะแนน ส่วนคะแนนการทดสอบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการหลังการทดลอง (Posttest) ของกลุ่มทดลอง พบว่าคะแนนสูงสุดคือ 16 คะแนน คะแนนต่ำสุดคือ 8 คะแนน และคะแนนเฉลี่ย 10.45 คะแนน

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของกลุ่มควบคุมระหว่างคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest) และหลังการทดลอง (Posttest)

ความรู้ความเข้าใจ เรื่องการลอกเลียนทางวิชาการ	กลุ่มควบคุม			t	Sig.
	N	$\bar{X}$	S.D.		
ก่อนการทดลอง (Pretest)	21	10.29	2.81	1.550	.137
หลังการทดลอง (Posttest)	21	9.66	2.97		

จากตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของกลุ่มควบคุมมีคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest) สูงกว่าคะแนนหลังการทดลอง (Posttest) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของกลุ่มทดลองระหว่างคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest) และหลังการทดลอง (Posttest)

ความรู้ความเข้าใจ เรื่องการลอกเลียนทางวิชาการ	กลุ่มทดลอง			t	Sig.
	N	$\bar{X}$	S.D.		
ก่อนการทดลอง (Pretest)	24	9.50	2.76	-2.138	.043
หลังการทดลอง (Posttest)	24	10.45	2.20		

จากตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของกลุ่มทดลองมีคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest) สูงกว่าคะแนนหลังการทดลอง (Posttest) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t\text{-test} = -2.138$; $\text{Sig.} = .043$)

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการก่อนการทดลอง (Pretest) และหลังการทดลอง (Posttest) ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ความรู้ความเข้าใจ เรื่องการลอกเลียนทางวิชาการ	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ก่อนการทดลอง (Pretest)	10.28	2.81	9.50	2.76	.943	.351
หลังการทดลอง (Posttest)	9.66	2.97	10.45	2.20	-.057	.955

จากตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการก่อนการทดลอง (Pretest) และหลังการทดลอง (Posttest) ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง พบว่า ผู้เรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปราย

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า การประยุกต์รูปแบบการเรียนการสอนเชิงรุกในการพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เริ่มต้นด้วยการทดสอบก่อนเรียน ลำดับต่อมาเป็นขั้นตอนการบรรยายและยกตัวอย่างเพื่อให้ความรู้ หลังจากนั้นเป็นขั้นตอนการสร้างความรู้ซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงรุก ด้วยการฝึกปฏิบัติเขียนเชิงวิชาการ รวมทั้งการเขียนอ้างอิงในเนื้อหาและรายการบรรณานุกรม ร่วมกับการอภิปรายกรณีศึกษาต่าง ๆ ที่นักศึกษาสนใจ และสิ้นสุดด้วยการทดสอบหลังเรียน ซึ่งพบว่านักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงรุก มีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกับนักศึกษาที่สอนตามปกติ และภายหลังการพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการ 9 สัปดาห์ นักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนแตกต่างกับก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของวิไลวรรณ ศรีสงคราม (2554, 196) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีบนพื้นฐานผลการวิจัยสำรวจและการวิเคราะห์เอกสารที่

พบว่านักศึกษากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจการลอกเลียนทางวิชาการมีคะแนนความรู้ความเข้าใจโดยรวมสูงกว่านักศึกษาที่สอนตามรูปแบบปกติ

นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสนับสนุนข้อค้นพบของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ว่า การกระทำความผิดที่เข้าข่ายการลอกเลียนทางวิชาการที่เกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับการเขียนงานทางวิชาการ โดยเฉพาะทักษะการเขียนเชิงวิชาการ การเขียนอ้างอิงทั้งในเนื้อหาและบรรณานุกรม เนื่องจากการกระทำความผิดที่เข้าข่ายการลอกเลียนทางวิชาการมีหลายรูปแบบและซับซ้อนยากต่อการเข้าใจ ส่งผลให้ผู้กระทำความผิดเข้าใจอย่างไม่ถูกต้องและเป็นการลอกเลียนทางวิชาการโดยไม่ตั้งใจ (Dawson and Overfield, 2006; Yeo, 2007; Hochstein, *et al.* 2008) เช่นเดียวกับผลการวิจัย Maxwell, Curtis and Vardanega (2008, 30) ที่ค้นพบว่า การรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการลอกเลียนทางวิชาการที่ถูกต้องเป็นตัวแปรสำคัญที่กำหนดพฤติกรรมของผู้กระทำการลอกเลียนทางวิชาการ ดังนั้น การที่ผู้ลอกเลียนวรรณกรรมมีการรับรู้ มีความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องจะช่วยลดพฤติกรรมการลอกเลียนทางวิชาการได้ อีกทั้งในกลุ่มของผู้ที่มีระดับความเข้าใจในการลอกเลียนทางวิชาการที่สูงกว่าจะมีความสัมพันธ์ต่อการเกิดเหตุการณ์ของการลอกเลียนทางวิชาการที่น้อยกว่ากลุ่มของผู้ที่มีระดับความเข้าใจในการลอกเลียนทางวิชาการที่ต่ำ จะเห็นได้ว่าการสร้างการรับรู้ การให้ความรู้จนเกิดความเข้าใจที่เกิดจากการฝึกปฏิบัติมีความสำคัญต่อพฤติกรรมการลอกเลียนทางวิชาการ

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ มีข้อค้นพบว่า การพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการจะต้องดำเนินการอย่างจริงจัง กล่าวคือ นอกจากการให้ความรู้เรื่องการลอกเลียนทางวิชาการแล้ว จะต้องสร้างการตระหนักรู้ในการลอกเลียนทางวิชาการ ซึ่งเกิดจากการให้ผู้สอนชี้ให้เห็นถึงผลกระทบที่ร้ายแรง ทั้งในสังคมวิชาการและต่อตนเอง และอีกประการสำคัญคือการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการผลิตผลงานทางวิชาการที่ถูกต้องอย่างมีจรรยาบรรณที่ไม่เข้าข่ายการลอกเลียนทางวิชาการให้แก่ผู้เรียนด้วย ซึ่งเกิดจากการฝึกปฏิบัติและการทำซ้ำจนชำนาญ โดยมีผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ให้คำแนะนำอย่างสม่ำเสมอ

สำหรับข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เน้นเกี่ยวกับการประยุกต์รูปแบบการเรียนการสอนเชิงรุกในการพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาและประเมินผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการเรียนรู้ ทำให้ขาดการนำเสนอผลการวิจัยเชิงคุณภาพในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการลอกเลียนทางวิชาการ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่นำไปสู่พฤติกรรมการลอกเลียนทางวิชาการ อาทิ ปัจจัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตลอดจนปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการลอกเลียนทางวิชาการ ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องหลายตัวแปร อาทิ ตัวแปรด้านบุคคล ตัวแปรด้านผู้สอน ตัวแปรด้านหลักสูตร ตัวแปรด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอน ตัวแปรด้านเพื่อนร่วมชั้น ซึ่งอาจวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์แต่ละตัวแปรที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการการลอกเลียนทางวิชาการ

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จได้เป็นเพราะความกรุณาจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชที่อนุมัติทุนอุดหนุนการวิจัย (เบญจวิจัย) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินการวิจัยและกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบรูปแบบการเรียนการสอน ตลอดจนเครื่องมือที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

บรรณานุกรม

- [1] กัญญา บุญเกียรติ. การคัดลอกงานวิชาการและวรรณกรรม = Plagiarism. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2554.
- [2] ไทยพับลิก้า. คำต่อคำ “ศุภชัย หล่อโล่ห์การ” กรณีจุฬาฯ ถอนปริญญาเอก-ลอกเลียนผลงานทำวิทยานิพนธ์ยอมรับ”ลอกจริง”แต่ขออนุญาตแล้ว. ค้นเมื่อ 21 มีนาคม 2559, จาก <http://thaipublica.org/2012/06/word-by-word-supachai>.
- [3] มนตรี ศิริจันทร์ชื่น. การสอนนักศึกษาในกลุ่มใหญ่ในรายวิชา Gsoc 2101 ชุมชนกับการพัฒนา โดยใช้การสอนแบบ Active learning และการใช้บทเรียนแบบ e-learning. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. 2554.
- [4] วิไลวรรณ ศรีสงคราม. การพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีบนพื้นฐานผลการวิจัยสำรวจและการวิเคราะห์เอกสาร. ปริญญาครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2554.
- [5] เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ และ ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ. รายงานการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กลุ่มนโยบายส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการศึกษา สำนักนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2548.
- [6] Awareness about plagiarism amongst university students in Pakistan, Available at: https://www.researchgate.net/publication/257568261_Awareness_about_plagiarism_amongst_university_students_in_Pakistan, accessed January 2016.
- [7] MM Dawson and JA Overfield. Plagiarism: Do students know what it is? *Biosci. Edu.* 2006; **8**, 1-15.
- [8] DD Hochstein, J Brewer, MD Steinke and JD Taylor. Examining the issue of academic plagiarism: What do students at wright state university lake campus know about plagiarism? *AURCO Journal* 2008; **14**, 59-81.
- [9] I Hexham. *Academic Plagiarism Defined*. Department of Religious Studies: University of Calgary, 2005.
- [10] A Maxwell, GJ Curtis and L Vardanega. Does culture influence understanding and perceived seriousness of plagiarism? *Int. J. Edu. Integr.* 2008; **4**, 25-40.
- [11] DL McCabe. Levels of cheating and plagiarism remain high, Available at: http://www.academicintegrity.org/cai_research.asp, accessed January 2016.
- [12] R Pérez-Peña. Harvard students in cheating scandal say collaboration was accepted, Available at: http://www.nytimes.com/2012/09/01/education/students-of-harvard-cheating-scandal-say-group-work-wasaccepted.html?_r=1, accessed January 2016.
- [13] D Rothschild. ASU Rules Plagiarism As Unintentional Carelessness, Available at: <http://www.ithenticate.com/plagiarism-detection-blog/bid/82923/ASU-Rules-Plagiarism-As-Unintentional-Carelessness#.V0sW4vmLSt8>, accessed May 2016.
- [14] P Suwannatthachote. Active Learning, Available at: http://www.academic.chula.ac.th/elearning/content/active%20learning_Praweenya.pdf, accessed January 2016.

- [15] M Wesson, R Clinton, J Limón, M McIntosh and M Radelet. *Report of the Investigative Committee of the Standing Committee on Research Misconduct at the University of Colorado at Boulder concerning Allegations of Academic Misconduct against Professor Ward Churchill*. University of Colorado at Boulder, 2006.
- [16] SR Yeo. First year university science and engineering students' understanding of plagiarism. *Higher Edu. Res. Develop.* 2007; **26**, 199-216.